

JAPON SÖMÜRGEÇİLİĞİ DÖNEMİNDE KORE ROMANI ÜZERİNE

© Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ^a

Öz

Kore'ye Batı medeniyetlerinin girmesiyle edebiyat alanında "Şinmunhag" (신문학- Yeni Edebiyat) dönemi başlamış ve Modern Edebiyatın zemini hazırlanmıştır. Dönemin sorunları olan bağımsızlık düşüncesi, yeni eğitim, sınıf sisteminin kaldırılması, aşk evliliği ve yeni medeniyetin kabulü gibi "Aydınlanma Dönemi (개화기)"nin¹ isteklerine uyan şartları yazarlar eserlerinde işlemişlerdir. 19. yüzyılın sonları 20. yüzyılın başlarında aydın kesim Korelilerce desteklenen modernleşme çabaları 1910 yılında Japonya'nın Kore'yi ilhak etmesi ile son buldu. Sömürü politikası 1910'dan 1945'e kadar tam 35 yıl boyunca şiddetini artırarak devam etmiştir. Öyle ki, Kore dilinin kullanım yasağı, Korelilere Japon soyadı verilmesi, birçok gazete ve dergilerin kapatılması ve mevcut olanların da Japonca yayın yapmaya zorlanması gibi bir kültürü yok etme politikası izlenmiştir. Bu durumda kimi edebiyatçı, sömürge gerçeğini olduğu gibi yansıtamadığı için bir nevi kaçış edebiyatına yönelmiş, eserlerinde Batı akımlarını (natüralizm, romantizm, realizm, modernizm vs.) kullanarak aşk, sınıf çatışması, yoksulluk, eğitimin önemi vs. gibi temalara değinmişlerdir. Kimileri de kalemlerini bırakıp suskunluk içinde özgürlüğü beklemişlerdir. Daha sonra, İkinci Dünya Savaşının patlak vermesi ve Japonların yenilmesi ile Kore sömürgecilikten kurtulmuştur. Dönemin yazarları sömürge altında iken yazamadıklarını yazma çabalarına girmişlerdir.

Bu çalışmada Kore Edebiyatında roman türünün Japon Sömürgeçiliği altındaki durumuna genel hatları ile değinilmiştir. Çalışmanın birinci bölümünde

---

^a Yrd. Doç. Dr., Erciyes Üniversitesi, hkore@erciyes.edu.tr

¹ Düzeltme: Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi sayı 12 . 2002 yılı basımında aynı yazarın "Kore Edebiyatına Genel Bir Bakış" adlı çalışmasında 개화기 kelimesinin Türkçe karşılığı "Modernleşme Dönemi" olarak yazılmıştır. Ancak modernleşme kelimesi yerine aydınlanma ibaresi daha uygun olacaktır.

sömürgecilik döneminde halkı bilinçlendirme çabaları, ikinci bölümünde Batı etkileri ve sömürge yılları, üçüncü bölümde ise kültürü yok etme politikası ve bağımsızlık olmak üzere üç ana başlık altında incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sömürgecilik, Japonya, Batı Etkisi, Kore Romanı, Koreli Yazar, Bağımsızlık

Giriş

Her milletin mücadelelerle geçirdiği dönemleri olduğu gibi her edebî metnin de içinde oluşturduğu tarihî bir dönem vardır. Toplumların tarihi boyunca edebiyatın işlevi iki yönlü ele alınmıştır. Kimileri, edebiyatı kişisel duyguların, heyecanların ve yaşantının ifade aracı olarak görmüş kimileri de edebiyatı sosyal problemlerin çözümlenmesinde bir yol olarak görmüştür.

Bu çalışmada Kore Modern Edebiyatı'nın başlangıcı sayılabilecek bir dönem ile birlikte Kore'nin toplumsal durumuna değinilerek Japon Sömürgeciliği altında oluşan Kore romanının gelişimi genel hatlarıyla incelenmiştir.

1890'larda, Doğu Asya'da üstünlük için yarışan Çin, Rus ve Japon güçleri, Coson topraklarında birbirleriyle kıyasıya mücadele ettiler ve bu mücadelelerden Japonya zaferle çıktı. Japonya'nın elde ettiği bu zafer ona sömürgecilik yolunda ilerlemesinin yolunu açtı. Nihayetinde 19. yüzyılın sonları 20. yüzyılın başlarında aydın kesim Koreliler tarafından yürütülen modernleşme çabaları 1910 yılında Japonya'nın Kore'yi ilhak etmesi ile son buldu.

Bu dönemde Japonya'nın etkisiyle 1894 yılında hayata geçirilen Gabo Reformu, Kore'nin Konfüçyanist toplum yapısı ve kültürünü birçok değişikliğe uğratmıştır. Gabo Reformu, Kore halkının kendi iradesi ile bağımsızlık yanlısı düşüncesi ve yenilikçi ruhuyla değil, dış güçlerin etkisiyle hayata geçirilmiş bir reformdur. Yine de birçok alanda yapılan değişiklikler ülkenin gelişimini olumlu yönde etkilemiştir. Önceki dönemde toplumda görülen statü farkından ve Konfüçyanizm inancından doğan eşitsizlikler, eğitimdeki bozukluklar, ekonomi, siyaset, vs. alanlarında görülen yetersizlikler ve birçok sorun ortadan kaldırılmıştır. Kore için dönüm noktası denilebilecek bu reform, birçok kaynakta "'Aydınlanma Dönemi' olarak geçse de Koreli aydınlar, Kore halkının iradesi dışında hayata geçirilmiş bir reform olmasından dolayı," bu dönemin

Kore kaynaklarında ‘Geçiş Dönemi’ olarak anılmasını tercih etmektedirler” (Lee Youghee, 2002, s.105)

1910’ yılında, son Kore kralının zorla tahtan indirilmesi ve Japon ilhakı ile birlikte, Kore bağımsız ve kendi kendini yöneten bir ulus olarak var oluşunu sonlandırmak zorunda kaldı. Japonlar Kore üzerinde katı bir sömürge yönetimi kurmuştu. Bu durum Korelilerin kendi toprakları üzerinde bir yabancı gibi yaşamalarına ve hem kendi özgürlüklerine hem de özgür vatanlarına karşı özlem duymalarına yol açmıştı. Bu ağır baskıya karşı Kore halkı tepki gösterdi. Halk sokaklara döküldü Tepki eylemleri şiddetli bir şekilde bastırılırken aynı yıl 1 Mart 1919 yılında Bağımsızlık Hareketi eyleme geçirildi. Japonlara karşı örgütlenme çalışmaları hızlandı ve aydınlar birçok eyleme öncülük etti. Sonunda ise kendilerine başka bir kültür dayatılan, Japon isimleri almaya zorlanan ve zorla çalıştırılan Kore halkı 2. Dünya Savaşında Japonya’nın yenilmesiyle otuz beş yıl süren işgalden kurtuldu.

Japonya Kore’yi kontrol altında tutmak için politik ve ekonomik baskı uygulama yoluna gitti. Bu baskı yıllar geçtikçe şiddetini artırarak Korelilerin 1945’te bağımsızlıklarına kavuşana değin sürdü. Ancak, Japonya’nın sömürgeci yılları boyunca, Koreliler bağımsızlık için mücadelelerini sürdürdüler. “Bağımsızlık uğruna ilk verdikleri mücadele yukarıda da bahsettiğimiz üzere 1 Mart 1919’da gerçekleşti. Kore tarihine “1 Mart Bağımsızlık Hareketi (Samil Undonğ-3.1.운동)”² olarak geçen bu olay Korelilerin Japon sömürgeciliğine karşı ilk mitingi idi. Bu protesto güçlü Japonya tarafından kısa sürede kolaylıkla bastırıldı. Ancak bu miting Kore halkının kenetlenmesine, bağımsızlık arzusunun ve milliyetçilik ruhunun daha da perçinlenmesine yol açtı. Koreli aydınlar için, Kore halkını bilinçlendirmek ve eğitmek bir elzem olmuştu. Dolayısıyla edebiyatçıların halkı bilinçlendirmek için seçtiği yol edebiyattı. Hem tanımaya başladığı batılıyı ve edebiyatının özelliklerini hem de sömürge altındaki durumları eserlerinde işlemişlerdir.

A. Sömürgecilik Döneminde Romanlarla Halkı Bilinçlendirme Çabaları

1906’da “Kanlı Gözyaşları (혈의누, 1906)” adlı eserin İ İn Cig (이인직, 1862-1916) tarafından yayımlanması Modern Kore Romanının oluşumuna

² Ulusal bağımsızlıklarını yeniden elde etmek için tüm halkın düzenlediği protesto eylemidir. Dönemin ünlü şairlerinden Çö Nam Son 1 Mart bağımsızlık bildirisini yazmış ve birçok edebiyatçı bu bildiriye imzasını atmıştır. Bu eylem Japonlar tarafından bastırılmış ancak ülkede bütünlüğü sağlaması açısından önemli bir etki olmuştur.

zemin hazırladı. Bu eser, “22 Temmuz- 11 Ekim 1906 tarihleri arasında Manse gazetesinde yayımlanmıştır. Ching-Japon Savaşı’nın devam ettiği dönemde başkahraman olan küçük kız Og Nyon’nun ailesinin Pyongyang’dan taşınmak zorunda kalışını ve 10 yıl boyunca çektiği çileleri anlatan bir eserdir. Gerçekçi betimlemelerin ve bir konunun seçilmesi, hikâyenin gerçekçiliğini sağlamıştır. Bu eser biçem olarak klasik roman çerçevesi içinde kalmış olsa da yapı ve anlatım bakımından yeni bir denemedir. Modern eğitim düşüncesi ve aydınlanma bilincinin resmedildiği bu eser, eski dönem romanı ve modern roman arasında bir köprü görevi görmektedir” (이지훈. 김진우, 2003, s. 1002).

O dönemin gerçek sorunları olan bağımsızlık düşüncesi, yeni eğitim, sınıf sisteminin kaldırılması, serbestçe flört etmek ve yeni medeniyetin kabulü gibi ‘Aydınlanma Dönemi’nin isteklerine uyan şartlar dönemin yazarları tarafından eserlerde işlenmiştir. “Kore’de 1894 yılında gerçekleşen Gabo Reformundan³ sonra, İ Goanğ Su (1892–1950) ile Çö Nam Son (1890-1957)’un edebiyatı ‘Aydınlanma Dönemi’ni içerir. “Aydınlanma Dönemi yazarları, Orta Çağ’daki feodal yapıdan sıyrılıp, Kore’nin yükselmesi, gelişmesi ve mutluluğu için aydınlanma ve milliyetçilik ruhunun olması gerektiğini düşünen yazar kimliğine sahiplerdi. Bunların dışında Aydınlanma Dönemi eserleri arasında İ Goanğ Su’nun “Toprak (흙)”, “Aşk (사랑)”, “Kâşif (개척자)” ve Şim Hun’un “Her Daim Yeşil Ağaç (상록수)” adlı eserleri yer alır” (이지훈. 김진우, 2003, s. 1015).

Yukarıda bahsedilen 1900’lü yıllarda ortaya çıkan “Yeni Edebiyat (신문학)” kavramı yani “Yeni Roman” ve “Yeni Stil Şiir” içerik bakımından her ne kadar çağdaşlaşmaya ve aydınlanmaya yönelik unsurlar içerse de romanlarda; eski dönem özellikleri olan düzyazı da nazım şekillerini ve feodal sistemin özelliklerini görmek mümkündür.

1910’lu yıllara girildiğinde İ Goanğ Su, edebiyatı, Korelileri aydınlatmak için bir araç olarak görmüş ve romanlarında, eski ahlaki değerlerde ve sosyal kurumlarda reformu vurgulamıştır. Özgür düşüncüyü oluşturmak ve kendine özgülüğünü ifade etmek için eserlerinde genellikle evlilikle ilgili aile düzenlemesi ve geleneksel yapıdaki katı görüşleri bir kenara koyup modern ve bilinçli bir insan modelini çizmeye çalışmıştır. Eserlerinde “özgür aşk” kavramına vurgu yaparak kişisel his ve kararlardan yola çıkarak kendi eşini seçme hakkını ele alan İ Goanğ Su’nun önemseydiği ve eserlerinde işlediği bir

³ Gabo Reformuyla birlikte siyasi, ekonomik, kültürel, sosyal alanlarda birçok yenilik ve değişim olmuştur.

başka konu ise Batı tarzı eğitimdi. “Genç Kurban (어린희생자, 1910)” ve “Bir Gencin Acıları (소녀의비애, 1917)” gibi ilk kısa hikâyelerini de kapsayan romanlarının çoğundaki temel temalar bahsi geçen temalar üzerineydi. Yine de, bu eserlerin hiçbiri, Modern Kore edebiyatının kurucularından birisi olarak görülmesini sağlayacak eseri “Merhametsiz (무정, 1917)”den daha fazla ilgi görmemiştir. Bu eser hem biçim hem de konusu bakımından eski dönem roman unsurlarından sıyrılıp modern roman özelliğine sahip olduğundan Modern Kore romanının temel taşı olarak görülmektedir. Modern Roman kategorisine alınışını şu şekilde açıklamak mümkündür.

“Birincisi; geçiş dönemi karakterlerini farklı tiplerde oluşturarak, karşılıklı çatışmalarla kurgulayıp, `tarihî değişim dönemi ve değerleri yansıtması noktasında, modern gerçekçilik eserlerinin ilki olarak övgüler almıştır` (배규범, 2011, s. 53) İkincisi; Eserde zaman kavramlarının net olarak verilmesidir. Yazarın, son ekleri kullanırken ‘yaptı’, ‘yapar’ gibi zaman eklerini kullanması olayın devamını ya da bittiğini açıkça ortaya koyması noktasında üslupta reform yapmıştır. Üçüncü olarak; romanın temasının ortaya çıktığı milliyetçilik ideolojisi ve aşk düşüncesidir. Aşk konusu “Merhametsiz” eserine kadar hiçbir eserde işlememiştir. Daha sonra İ Goang Su’nun romanlarında devamlı tekrarlanan bireysel düşünce özellikle aşk evliliği düşüncesiyle, o zamanki toplumun geleneksel evlilik düşüncesi olan görücü usulünün getirdiği olumsuz sonuçlarına da dikkat çekmiştir. Dördüncü olarak da eserde yer alan tasvirlerin gerçekçi olmasıdır” (이지훈. 김진우, 2003, s. 1017).

Sonuç olarak “Merhametsiz” belli romana dair görüşleri önermekle kalmayıp Kore modern edebiyatının da öncüsü olmuştur. 1910’lu yılların geçiş döneminde yazarın kendi bakış açısında gerçekleşen değerlere, ideolojiye sahip olduğunu söylemek mümkündür.

Bu eserde yazar, başkarakter İ Hyong Şig aracılığı ile milliyetçi ve aydınlatıcı tutkusunu gerçekleştirmek için eğitimin önemini vurgulamaktadır. Aslında “Merhametsiz” yetim olarak doğan ve geleneksel yaşam tipinden sıyrılıp, modernizmi vurgulayan İ Goang Su’nun kişisel deneyimlerini yansıtmaktadır. Başkarakter İ Hyong Şig’in, geleneksel bilince sahip Bag Yong Çe’yi bırakıp, modern bir kız olan Gim Son Hyong’u tercih etmesindeki sebep de burada yatar.

Kendi duygularını temel alarak kadın-erkek arasındaki aşk sorunlarından başlayıp ulusal duygulara kadar genişleyen “Merhametsiz”, aşk sorunlarını somutlaştırıp, derinlemesine psikolojik betimlemelere kadar inmektedir. Fakat

geleneksel değerlere sahip Bag Yong Çe ve modern bir kız olan Gim Son Hyong arasında gidip gelen İ Hyong Şig'in duyguları, geleneksellik ve modernizmin çatıştığı dönemi anlatmaktadır. Sonuç olarak "Merhametsiz", geleneksel toplumdaki katı sistemi eleştirerek yeni bir düzeninin gelmesini savunan bir eserdir. Bu eser, geçiş döneminin örneği olan İ Hyong Şig ve itaat eden bir kişilikten bağımsızlığa kavuşan Bag Yong Çe karakterleri merkez alarak, yeni romanı başarıya ulaştıran bir eser olarak karşımıza çıkmaktadır.

B. Kore Romanlarında Batı Etkileri ve Sömürge Yılları

İ Goang Su'nun öğretici-aydınlatıcı edebiyatının ardından, 1920'li yıllarda yazarlar, modern roman tarzını denemeye ve genişletmeye devam ettiler. Modern Kore Edebiyatında özgür birey hakkında bir farkındalık başlamıştır. 1920'li yıllarda ilk defa oluşan özgür birey ile bunun karşısındaki toplumsal gerçekler arasındaki çekişmeyi anlatan eserler ortaya çıkmıştır. Ayrıca bu dönem yazarları sömürge gerçeği ile çatışmaya başlayıp, sosyalizm düşüncesini edebiyat yoluyla topluma aşlamak için çaba göstermişlerdir.

Bunların yanı sıra Batı düşünce ve edebi akımlarının Kore'ye girmesi ile birlikte Romantizm, Realizm, Sembolizm ve Natüralizm gibi edebi akımlar da Kore edebiyat dünyasında yer almaya başlamıştır. Dolayısıyla 20'li yıllar bu akımlarda yayımların yapılmaya başlandığı bir dönem olmuştur. Bu dönemde "Yaratma (창조, 1919)", "Harabe (폐호, 1920)", "Beyaz Akış (백조, 1922)" ve "Uygarlığın Şafağı (개벽, 1920)" (김선학 2001, s.30) adlı edebi dergileri başta olmak üzere yayım hayatına başlamasıyla dönemin edebiyatçıları bahsedilen bu dergiler etrafında toplanarak döneme ait eserlerini yayımlama imkânı bulmuştur.

Kore edebiyat tarihindeki ilk edebiyat ve sanat dergisi olan "Yaratma" o sıralarda Japonya da bulunan Gim Dong İn (김동인, 1900-1951), Con Yong Teg (전영택, 1894-1967), Cu Yo Han (주요한, 1900-1978) gibi edebiyatçılar tarafından yayımlanmaya başlamıştır. "Roman konusu seçiminde Kore toplumunun geleneksel yönden düzenlenmesine önem vermeden günlük hayattaki sorunlar ile yaşanan ızdırabı" dile getirmek amacıyla yayımlanan bu dergi, ilk dönemin edebiyat ve sanat hareketlerine önemli katkıda bulunarak dokuz sayı yayımlanmıştır.

Daha sonra 1920 yılında Gim Og (김억, 1895-?), Yom Sağ Sob (염상섭, 1897-1963), O Sağ Sun (오상순, 1894-1963), Hoang Sog U gibi edebiyatçılar "Harabe" dergisini yayımlayarak umutsuzluk ve karamsarlıklarından

kaynaklanan görüşlerini bu dergide yansıtmışlardır. Ancak yazarların çoğu roman ya da öyküden çok şiir yazmıştır ve sadece Yom Sanğ Sob “Harabe”nin ardından ortaya çıkan “Uygarlığın Şafağı” dergisinde “Laboratuardaki Yeşil Kurbağa (표본실의청개구리, 1921)” hikâyesini yayımlayarak dikkatleri üzerine çekmiştir.

1922 yılında “Beyaz Akış” dergisi yayımlanır. Bag Cong Hoa (박종화, 1901–1985), Hong Sa Yongğ (홍사영, 1900–1947), Bag Yongğ Hi (박영희, 1901- ?), Na Do Hyanğ (나도향, 1902–1927), Hyon Cin Gon (현진건, 1900–1943), Gim Gi Cin (김기진, 1903-?), No Ca Yongğ (노자영, 1898–1940) gibi edebiyatçılar bu dergi etrafında toplanmışlardır. Derginin özü olan romantik akımın etkisiyle İ Goanğ Su’nun didaktik ve aydınlatıcı üslubuna meydan okuyan “sanat için sanat” görüşünü savundular (Türközü, 2017, s.63-64).

Ayrıca Gim Dongğ İn, Yom Sanğ Sob, Hyon Cin Gon gibi yazarlar realizm ve natüralizm görüşünü benimseyip bu eğilimi eserlerinde kullanarak modern romanın yapısının hazırlanmasına öncülük etmişlerdir.

Dönemin belli başlı yazar ve eserlerine baktığımızda karşımıza ilk çıkan yazarlardan biri Yom Sanğ Sob olacaktır. Yazar, Sömürge toplumunda gerçek hayatın karanlık ve olumsuz yönlerini objektif olarak tasvir eden realist bir yazar olup, “Laboratuardaki Yeşil Kurbağa” hikâyesinde akli dengesi bozuk olan kahramanı Gim’in aracılığıyla hayatın boşluğunu ve sıkıntılarını karamsar bir bakış ile sembolik olarak anlatmış ve psikolojik tahlillere ağırlık vermiştir.

1920’li yıllara damgasını vurmuş olan bir başka yazar ise Hyon Cin Gon’dur. Beyaz Akış Dergisi Topluluğu’na üye olmasına rağmen romantik unsurlardan sıyrılıp, Japon sömürgesi altındaki halkın hüznünü çeşitli yönlerden canlı bir şekilde çizmiştir. Örneğin “İçkiyi Tavsiye Eden Toplum (술구원하는사회,1921)” hikâyesinde içki içmeden duramayan karanlık bir toplum içinde yaşayan aydınların hüznünü; “Şanslı Gün (운수좋은날,1924)” adlı eserinde ise yoksulluk neticesinde hasta olan karısına bakan ve çek çekçilik yaparak yaşamını sürdüren bir işçinin acıklı hikâyesini; eserlerinde işlemiştir.

Dönem yazarlarından Na Do Hyanğ, sadece dört beş yıllık yazarlık hayatında ilk dönem eserlerinde romantik ve duygusal temalara değinmiştir. Ancak yazarlığının ikinci yarısında gerçek hayatın karanlık yönleriyle ilgilenmeye başlayıp “Dilsiz Samronğ (병어리삼룡이,1925)”, “Dut (뽕,1925)” ve “Su Değirmeni (물레방아1925)” adlı hikayelerinde gerçek hayatın sorunları olan zengin ve fakir sınıf arasındaki çatışmayı eserlerine konu etmiştir. Fakir ve kırsal

kesim ile işçinin yoksulluğunu realist bir şekilde eserlerinde işleyen diğer yazarlardan Con Tong Teg' (전영택)in "Hoa Su Bun (화수분,1925)", Gim Dong İn'in "Patates (감자)", Bag Hoa Song' (박화성, 1904-1988)un "Hasat Bayramı Arifesi (추석전야,1925)"ni sayabiliriz.

"1920'li yılları bir başka özelliği de Proletarya⁴Edebiyatı'nın doğuşudur. Beyaz Akış dergisi taraftarlarından Gim Gi Cin, Japonya'da eğitimi sırasında, "Japonyada NAPF Kore'de KaPF olarak adlandırılan Proletarya edebiyatından" (김선학, 2001, s.81) etkilenmiştir. İşçi ve çiftçi sorunlarını realist bir şekilde dile getirme ve bu alt tabak sınıfın kurtuluşu için mücadelenin aracı olarak edebiyat yöntemini öneren tezi, Proletarya Edebiyatı teorisiydi. 1925 yılında birçok edebiyatçı KAPF (Kore Proletarya Sanatçılar Topluluğu) çatısı altında toplandı. Japonların baskı uygulamalarından dolayı istenilen seviyede eserler verilemediği görülmektedir. Ancak 1927 yılında Co Myong Hi(조명희,1894-1938)'nin yazmış olduğu "Nakdong Nehri (낙동강,1927)" İ Gi Yong (이기영,)un "Fare Hikayesi (쥐 이야기, 1926)", Çö So He'nin "Bag Dol'un Ölümü(박돌의 죽음,1925)" vs. (권영민(2013),s. 156-157) Proletarya edebiyatının örnek eserleri arasında yer alır.

C. Japonların Kültürü Yok Etme Politikası ve Bağımsızlık

1931 yılında Çin'e karşı Mançurya Savaşını başlatan Japonya "KAPF"ın⁵ üyelerini tutuklamıştır ve diğer taraftan da milliyetçi yazarları gözetim altına almış, toplantı, yayın ve basın özgürlüğü haklarını halkın elinden alan askeri güç politikasını Kore'ye yaymaya başlamıştır. Böylece edebiyatta fırtına gibi esen "KAPF"ın dağılmasından sonra Kore Edebiyatında ana edebiyat ilkelerini kaybeden, şiddete karşıt bir 'sanat için sanat' anlayışı oluşmuştur. Başka bir deyişle, Kore'deki birçok edebiyatçı Japonya'nın baskısı nedeniyle topluluk oluşturamamış ve bireysel faaliyet göstermek zorunda kalmıştır. Ayrıca faaliyetleriyle herhangi bir ilke veya dönemin görüntüsünü eserlere

⁴Toplumda yer alan sosyal sınıfları tanımlamak için kullanılan bir ifade olan "proletarya", 19. yüzyılın başlarından itibaren Karl Marx ile birlikte farklı bir anlam kazanmıştır. 19. yüzyıla kadar halkın alt tabanı için söylenen ve genellikle oğullarına miras olarak bırakabileceği herhangi bir malı bulunmayan insanları tanımlamak için kullanılan proletarya, Marksizm'in kurucusu ünlü ekonomist ve politikacı Karl Marx ile birlikte işçi sınıfıyla ilgili bir kavram haline gelmiştir. Marksizm'in temel sorunu olan işçi sınıfının sömürülmesiyle ilgili görüşlerinde toplumun emekçi kısmına proletarya diyen Marx, böylece kelimeye çok daha farklı bir anlam yüklemiştir ki günümüzde de "proletarya" kelimesi bu anlamda kullanılmaktadır (<http://www.ensonhaber.com/proleterya-nedir-2017-9.29>).

⁵1925 yılında kurulmuş olan "Kore Proletarya Sanat Birliği" adlı sosyalist edebiyat topluluğu.

yansıtamayan yazarlar gerçek yaşam koşullarının güçlüğü yüzünden gerçeklerden sıyrılmayı benimsemeye başlamıştır.

1930 yılından 1945 yılına kadarki dönemde Kore Edebiyatı kapitalizmden kaynaklanan kentleşme, Japon Emperyalizm'i ve militarizm gibi çeşitli unsurlara edebiyatla karşılık vermiştir. "Bu dönem realizm, modernizm, Saf Edebiyat gibi çok çeşitli edebi eğilimler aktif olarak gelişmiştir" (이선이, 김희양, 2012, s. 88).

1930'lu yıllarda ortaya çıkan 'sanat için sanat' anlayışını benimseyen edebiyatçılar, Japon emperyalizminin baskısı altında ülkenin karanlık toplumsal durumu önlerini dev bir duvar gibi engelleyince kendi kendilerine çıkış yolu bulmaya çalışmışlardır. Saf Edebiyat, toplumsal reform, milli kurtuluş ve fakirlikten kurtulma gibi temaların işlendiği, toplum edebiyatını önemseyen Proleterya Edebiyatına karşı anti tez olarak çıkmış bir türdür. Bu türün çıkma sebebi ise Japonların aşırı baskıcı bir politika uygulamasıdır. Bunu biraz daha açmak gerekirse; bu dönemde Japonlar Korece yazma ve konuşmayı yasaklamış, Korelilerin isimlerini Japon ismiyle değiştirmeye zorlamıştır. Kısacası Kore kültürünü yok etme politikası oldukça şiddetli uygulanmıştır.

Dönemin yazarlarından İ Te Cun'un (이태준, 1904-1970) "ilk kısa hikayelerinin çoğunluğu gerçek hayatta kaos yaşayan insanı detaylı bir şekilde tanımlamaktaydı. Onun romanlarındaki kahramanlar işini kaybetmiş kişiler, yalnızlık sendromuna yakalanmış kişiler ve terk edilmişlikle karşı karşıya kalan insanlardır. Eserlerinde karşılaştığımız insan figürü bireysel kişilik sorunlarından ziyade sömürü gerçekleriyle yüz yüze kalınan modern dünya şartlarıyla yakından ilişkilidir. "Mehtaplı Gece (달밤,1933)", "Emlakçı Bürosu (복덕방,1937)", "İhtiyarın İlhamı (영월영감1939)" ve "Gece Yolculuğu (밤길,1940)" gibi eserlerinin tümü modernleşme aşamasında dışlanmış olunan hayatın anlamını kaybetmiş olan kişilikleri anlatmaktadır. Bu eserlerdeki karakterler, kendine uygun olabilecek işi bulamamış ve sıradan işlerle yaşamını sürdüren, yaşamın mantığını anlayamamış kişilerdir. Hatta kimi hayatlarını idame ettirebilecekleri günlük işleri yapmaktan bile mahrum edilmişlerdir. İ Te Cun, sosyal haklardan yoksun insanların hayatları aracılığıyla gerçekleri yansıtan modern hayatın sorunlarını dolaylı yoldan dile getirmektedir. Aynı zamanda insanların basit ve iyimser iç dünyalarını yansıtarak onların karakterlerini okuyucuya göstermektedir. Bu yaklaşım, modernizmin getirdiği çeşitli sorunları göz önüne serme niyetinde olan İ Te Cun'un sahip olduğu mantıklı toplum bilinciyle yakından alakalıdır" (권영민, 2013, s. 164-165).

İ Te Cun'un eserlerinde görebileceğimiz bir diğer özellik, genellikle 1930'lu yılların sonunda yayınlanan eserlerde görebileceğimiz günlük şeylere olan meraktır. Yazarın kendi kişisel deneyimleri aracılığıyla günlük yaşamın anlamını açığa çıkararak benliğin iç dünyasıyla ilgili iç gözlemlerini vurguladığı eserleri "Sağanak (장마,1936)", "Peganğnenğ (패강냉,1938)", "Tavşan Hikâyesi (토끼이야기, 1941)", "Av (사냥,1942)", "Umursamaz (무연,1942)" ve "Güneşin Batışı (석양)"dır. İ Te Cun, bu eserlerini psikolojik roman olarak tanımlamaktadır. Bu eserlerde en dikkat çekici şey, gerçekler içine hapsolarak bitkin bir şekilde yaşamını sürdüren aydın yazarın kimlik duygusudur. (권영민, 2013, s. 165-166) Bu sorunun Japon sömürgeciliği altındaki aydın kesimin çektiği sıkıntılar olduğunu göz ardı etmemek gerektiğini ifade etmek lazım.

İ Hyo Sog, 1928 yılında kısa hikâyesi olan "Şehir ve Hayalet (도시와유령)" isimli çalışmasını yayınlamasıyla edebiyat dünyasında ilgi çekmeye başlamıştır. İlk kısa hikâye derlemesi olan "Eski Çağ Denizleri (노령근해, 1931)" adlı eserini yayınlarken proletarya edebiyatına olan ilgisi ortaya çıkmıştır. Dahası yoldaş yazar olarak gösterilmeye başlanmıştır. 1933 yılında Gim Girim (김기림), Cong Ci Yong ve İ Te Cun gibi yazarlarla "Guinhö (구인회)" adlı bir topluluk kurduktan sonra "Para (돈, 1933)", "Kutsama (성화, 1935)", "Dağ (산, 1936)", "Kır (들, 1936)", "Karabuğday Çiçeği Açtığı Zaman (메밀꽃필무렵, 1936)", "Bunnyo (분녀, 1936)", "Zerdali (개살구, 1937)", "Gül Hastalığına Yakalanmak (장미병들다, 1938)", "Ayçiçeği (해바라기, 1938)" gibi eserlerini yayınlamıştır. Bu eserler, nesir edebiyatı tarzında olmasına rağmen lirik duyguları ifade etmesi yönüyle Saf Edebiyatın örneği olarak değerlendirilmektedir. İ Hyo Sog edebiyatının bir başka özelliği, ifadelerinin saflığı ve sadeliğinde değil aksine 1920'li yılların yazarı olan Na Do Hyang'ın da romanlarında denediği tarz olan cinsiyet sorununu oldukça açıkça ele alması ve bunu duygusal yazı biçemi ile romanlaştırması konusundaki başarısıdır" (권영민, 2013, s. 166).

İ Hyo Sog, proletarya edebiyatının ideolojilerinden sıyrılmış ve yeni olarak keşfettiği insanın içgüdüsel cinsiyet sorununu ele almıştır. İ Hyo Sog'un ele aldığı cinsiyet sorunu, insanın içgüdüsel olarak arzuladığı yönlerini estetiği açıdan anlatma eğiliminde olduğundan dolayı bunu onun kendine özgü edebiyat özelliği olarak açıklayabiliriz. Fakat onun eserlerindeki sorun, cinsiyet sorununu yansıtan duygu ikilemeleridir. İ Hyo Sog, ahlaki çöküş ile bozulan cinsiyeti bağdaştırarak resmeder. Örneğin, "Zerdali", "Kutsama" "Gül Hastalığına Yakalanmak" ve "Saksı" adlı eserlerine bakacak olursak kabul edilmesi zor görünen bozulmuş cinsiyetin çökmüş görüntüsünü içten bir şekilde yansıtmaktadır. Bu cinsiyet sorununun her ne kadar insanın içgüdüsünden

kaynaklandığı söylene de toplumsal sistem içerisinde kocaman bir yere sahip olan bir sorun olduğunu söyleyebiliriz.

1930'lu yıllara genel olarak bakıldığında yazarlar daha da derinleştirdikleri gerçekçi tasvir ile Japon emperyalizminin baskısı altındaki aydınların sorunları ile çiftçilerin yaşamını konu alarak eserlerinde işledikleri görülür.

Ayrıca dönemin yazarlarından Gim Yu Cong (김유정, 1908-1937) baskı altındaki insanların görüntüsünü ve onların yoksulluğunu geleneksel hiciv edebiyatı ile. İ Sanğ (이상, 1912-1939) umutsuz gerçek hayata uyum sağlamayan benliğine ışkençe ederek ve erotizmi dışlayarak önlerindeki bu duvarı aşmaya çalışmışlardır.

“Çe Man Şig(1902–1950) ise, hiciv yöntemiyle çağdaş toplumun çelişisini eleştiren roman yazarı olarak bu dönemde karşımıza çıkar. Hiciv tarzını kullandığı eserler arasında “Bulanık Sular (탁류, 1937), “Çisug (치숙)”, “Barışçıl Dünya (태평천하, 1938) yer alır. “Barışçıl Dünya” adlı eserinde Japon sömürge devrini, “barış dolu dünya” diye haykıran karakterler aracılığıyla bu dönemde ahlakın bozulduğu yaşamları eleştirirken güzel ve iyi olan değer yargılarının neler olduğunu göstermektedir. Özellikle bu eserde gerçek dünya hakkında hiciv ve eleştiriyi etkileyici bir şekilde ifade etmek için Pansori biçimini kullanarak dikkat çekmiştir” (권영민, 2013, s. 172-174).

Bag Te Von (박태원, 1910-1986) “Yazar Gubo Bey'in Bir Günü (소설가구보씨의일일, 1934)” adlı eseri aracılığıyla sömürge yönetiminde kapitalist dünyayı zemin alarak dışlanmış olan aydınların görüntüsünü eşsiz bir tarzla ortaya koymuştur. Ayrıca Gim Dong Ri (김동리), “Kadın Şaman Resmi (무녀도, 1936)” adlı eserinde Hristiyanlığın ülkeye girişiyle Kore'nin geleneksel Şamanizm dünyasının çöküşüyle yitip giden geleneklerini göstermiştir.

1940'lı yıllar 1930'lı yılların devamı gibidir. Fakat 1940'lı yıllara baktığımızda Kore'deki Japon baskısı daha da şiddetlenmiş, Japonca kullanımın zorunluluğu ya da isimlerin değiştirilmesi gibi baskıların yanında Koreli gençleri zorla savaşa sokma politikası izlenmiştir Koreli gençler savaşta kurban edilmiş Kore halkı Japon imparatoruna itaat etmeye zorlanmıştır. Bu sebeplerden dolayı Koreli edebiyatçılarda bir durulma ve edebiyattan kendini geri çekme görülmüştür. Dönemin getirdiği baskılar edebiyat dünyasını da çok olumsuz etkilemiştir. Bu sebeple 1940'lı yılların ilk yarısında Edebiyat alanında yazarlar pek eser yayınlamamışlardır.

Bu dönemin önemli eserlerini yazan romancılardan birisi Hoanğ Sun Von (황순원, 1915-2000)'dur. Şiirsel bir dille eser yazan Hoanğ Sun Von ilk kısa öyküsünde, küçük kız ve erkek çocuklarının yaşamaları gereken hayattaki acıları anlatmaktadır. Yazara ait dönemin en önemli eserleri "Batakılık (뽕, 1940)", "Yıldız (별, 1941)" ve "Kaz (기러기, 1942)" vb. de dönemin çocukluk çağlarındaki kızların ve erkeklerin yetişkinlik dönemine geçişte yaşadıkları zorlukları ve acıları anlatmakla birlikte dönemin sıkıntılarına maruz kaldıkları halde ümitlerini yitirmediklerini ifade eder.

Kore, 15 Ağustos 1945'te bağımsızlığına kavuştuktan sonra yani 40'lı yılların ikinci yarısında Japonların 2. Dünya Savaşı'nda yenilmesiyle bağımsızlıklarına kavuştu. Ancak toplum sağ ve sol görüşlerin çatışmaları nedeniyle kaos ortamına sürüklendi. Dönem yazarlarından İ Te Cun, "Kurtuluş Öncesi ve Sonrası (1946)" adlı eserinde olduğu gibi saf edebiyat eğilimini bir kenara bırakıp dönemin karmaşasını eserlerinde işleyen bir yazar olarak karşımıza çıkar. 1945 döneminde, ülkede hüküm süren sağcı-solcu çatışmaları edebiyat sahasında da etkisini göstermiştir. Dolayısıyla birçok edebi kavgalar da ortaya çıkmıştır. Bu dönemde fazla eser verilememiştir. Bunun yanı sıra 1950'de bekleyen Kore Savaşı dönemin yazarları için bir hüsrana olmuştur.

Sonuç

Kore'de modernleşme "Gehoagi" yani "Aydınlanma Dönemi" 1876- 1910 yılları arasında gerçekleşmiştir. 1894-1896 yılları arasında gerçekleşen Gabo reformuyla Kore'de ilk kez eski tabuların yıkılmaya başlamasıyla toplumun her alanında köklü bir değişiklik olmuştur.

Edebiyat alanında gerçekleşen yeniliklerle birlikte "Yeni Edebiyat" sürecine girilmiştir. Bu süreç Modern Edebiyata geçiş sürecidir. Batı tipi modernleşmeyi hayal eden Kore, 1910 yılında Japonya'nın ülkeyi ilhak etmesi ile birlikte bu hayalini uzun bir süre askıya almak durumunda kaldığı görülmektedir. Dönemin özellikle realist eğilimli edebiyatçıları duygu ve düşüncelerini istedikleri gibi eserlerine yansıtamamışlar ancak, dönem gerçeğini eserlerinde dolaylı yoldan ifade etmeye çalışmışlar.

Sömürge yıllarında Kore Edebiyatı'nın her türünde olduğu gibi roman türünde de batı fikir ve düşüncelerinin izlerini görmek mümkündür. Hatta bu düşünceler işlenirken batı edebi akımlarından faydalandığı da görülmektedir. Ancak sömürü gerçeği nedeniyle romanların temaları ise yoksulluk, köy hayatı ve sorunları, aşk evliliği vs. gibi konular olduğu görülmektedir.

Sanat için Sanat' ilkesini savunan Saf Edebiyat olarak adlandırılan bir eğilimin ağırlıkta olduğu dikkat çekmektedir. Kore toplumu Japon baskısı altında olduğundan dönemin edebiyatçıları 'toplum için sanat' görüşünü eserlerinde tam anlamıyla yerine getirememiştir. 'Toplum için Sanat' fikrini savunan yazarların olduğu ve hatta 1925 yılında dönem gerçeklerini daha rahat ifade edebilme adına Proletarya edebiyatının yer aldığı görülmektedir. Fakat Japonların baskısı neticesinde 1935 yılına kadar faaliyet gösterebilmiştir. Yukarıdaki ifadelerde de dile getirildiği üzere Japon baskısı nedeniyle toplumsal gerçekler edebiyatta dolaylı yoldan anlatılmıştır. Ancak, saf edebiyatın yani 'sanat için sanat'ın özelliklerinin bu dönemde başarı ile yer aldığı görülmektedir. Dolayısıyla eserlerde tema çeşidinin sınırlı olması ve tasvir daha çok göze çarpmaktadır. Kore Edebiyatı ancak sömürgecilikten kurtulduktan sonra kendini bulmaya başlayacaktır.

KAYNAKÇA

- 고인환(2009), 한국근대문학의주름- 근대와마주선서사의표정, 집문당, 경기도
권영민(1995), 한국문학50년, 문학사상사, 서울
권영민(2013), 한국현대문학의이해, 태학사, 경기도
권영민(2003), 1896-1945 한국현대문학사, 주민음사, 서울
김나영(1998), 중학생을 위한 한국단편문학, 하서
김선학(2002), 한국현대문학사, 동국대학교출판부, 서울
김상태.김현숙.유인순(2002.), 한국현대작가연구, 푸른사상, 서울
김석봉(2011), 한국현대문학의현장, 역락, 서울
김선학(2001), 한국현대문학사, 동국대학교출판부, 서울
김진악.김영석.정문권(1997), 문학의길, 한국문학사, 서울
김홍규(2007), 한국문학의이해, 민음사, 서울
김윤식.정호웅(2004), 한국소설사, 문학동네, 경기도
김윤식(2008), 한국현대문학사, 서울대학교출판부, 서울
김윤식.김우종외(2008), 한국현대문학사, 현대문학, 서울
김육식. 김현(1997), 한국문학사, 민음사, 서울
정덕준(1994), 우리소설어떻게읽을것인가, 새문학, 서울
배규범(2011), 국인을 위한 한국 근현대 문학사, 도서 출판부
조동일(2006), 한국문학통사 5, 지식산업사, 서울

Hatice KÖROĞLU TÜRKÖZÜ

- 조동일(1997), 한국문학이해의길잡이, 집문당, 서울
최운식.김기창.서범석외(2010), 외국인을위한한국문학,보고사,서울
신동욱(2014), 한국문학과시대의식,푸른사상,서울시
신동욱(2012), 한국현대문학사, 집문당
이기서.서종택외(1997), 새로읽는오늘의우리문화, 도서출판하늘연못,서울
이선이. 김현양(2012), 외국인을위한한국문학사, 한국문화사
이선이. 구자황(2012), 외국인을위한한국현대문학산책, 한국문화사
이지훈, 김준우 (2003), 자율학습 18종문학전7권, 현대문학분석), 지학사 서울
Türküzü Köroğlu Hatice (2017), Modern Kore Edebiyatı Tarihi, Likya.
Lee Nam Ho vd. (Trans. Youngju Ryu) (2005), Twentieth Century Korean Literature, East Bridge.
Lee Younghee (2002), Ideology- culture and han, jimoondang publishing company, Seoul.
KIM Yoon Shik (1998), Understanding Modern Korean Literature, Jipmoondang Publishing Company, Seoul.
KIM Yung Hee, Jeyseon Lee (2004), Readings In Modern Korean Literature, University of Hawai Press.
Koren National Comission For UNESCO (2005), Korean Literature, Hollym, Seoul.
Lee Nan A. (1994),20. yüzyıl Kore Şiirine Genel Bir Bakış, Littera, cilt 5, s.151.
Lee Nan A. (1995), Çağdaş Kore Romanının 1920'li Yıllardaki Özellikleri ve Bu Yıllardaki Edebi Faaliyetler. Littera, Cilt 6, s. 116.
<http://www.ensonhaber.com/proleterya-nedir-2017-9.29>

ON THE KOREAN ROMAN OF THE JAPANESE COLONIALISM PERIOD

© Hatice KOROGLU TURKOZU^a

Abstract

The early years of the 20th century seem to be the period when the Korean people suffered from social and political changes. The social and political mobility experienced in the last years of the previous century led to the collapse of the feudal regime of the Joseon Dynasty (1392-1910), which continued its existence with the rigid provision of Confucian principles. On the one hand, new arrangements were put into effect to build a society with modern institutions and civilization. This situation dragged society into an atmosphere of disorder. But the worse of the internal conflicts in the society was the interventions of external forces to Joseon.

In the 1890s, Chinese, Russian and Japanese forces, fighting for supremacy in East Asia, struggled each other vehemently on the land of Joseon. Japan was victorious in these struggles. This victory of Japan led him to move towards colonialism. Ultimately, the end of the 19th century and the beginning of the 20th century, the modernization efforts supported by the Korean intelligentsia, would end in 1910 with Japan annexation of Korea.

The Gabo Reform, which was actualized in 1894 under the influence of Japan during this period, has led many changes in the Confucianist society structure and culture of Korea. The Gabo Reform is a reform that was actualized not by the Koreans own will, pro-independence and innovative spirit, but by the influence of foreign forces. Nevertheless, changes made in many areas affected the development of the country positively. Many problems have been abolished, such as inequalities arising from the status difference in society in the previous period, and the belief of Confucianism, inadequacies in education, economic, politics and so on. Although

---

^a Asst. Prof., Erciyes University, hkore@erciyes.edu.tr

this reform, which can be called the milestone for Korea, is often referred to as the "Enlightenment Period", Korean intellectuals prefer to refer to this period as "Transitional Period" in Korean sources, as it is a reform that actualized beyond the Koreans will.

Japan go on to apply political and economic pressure to keep Korea under control. This pressure continued increasing violence over the years, until the Koreans gained their independence in 1945. However, during the colonial years of Japan, the Koreans continued to struggle for independence. Their first struggle for independence took place on March 1, 1919. This event, which was called "March 1st Independence Movement (Samil Undong-3.1.운동)" in Korean history, was the first demonstration against the Japanese colonialism of the Koreans. This demonstration quashed was strongly suppressed by Japan in a short time. However, this demonstration made it possible for Korean people to bunch up, the desire for independence and the spirit of nationalism to become more clinched. For Korean intellectuals, raising awareness and educating the Korean people became a necessity. The men of letters of the period also thought that there was no other way to raise the awareness of public but literature.

In fact, the rise of modern Korean literature must be understood within the context of a historical movement that is at an early stage in the modernization of the society at the time, the collapse of the traditional socio-political order and the painful experience of Japanese colonialism. It should also be noted that the winds of modernization were blowing on the Korean land, on the other hand colonialism was continued by the Japanese. At the end of the 19th century, social and cultural conditions were suitable for the spread of literacy. Books and newspapers, using the Korean alphabet, became popular instead of classical Chinese. Thus, written Korean became easier to reach for ordinary readers. Moreover, under favor of the penetration of modern western culture, new ways to understand the world and the individual's place within it began to be tried.

With the penetration of western civilizations to Korea, the period of "Shinmunhag" (New Literature) began in the field of literature. With the beginning of "Shinsosol" (New Novel) and "Shincheshii" (New Style of Poetry), the grounds for the Modern Literature was prepared. In their works, the writers wrote the conditions that match Gehoagi (Enlightenment Period), such as the idea of independence, new education, the abolition of the class system, the acceptance of flirt marriage and new civilization which are the real problems of the period.

However, the Japanese colonialism policy continued for exactly 35 years from 1910 to 1945, increasing violence. Such that, the use of the Korean language was forbidden

and being given the Japanese surnames was imposed on the Koreans. Many newspapers and magazines were closed. Publishers were forced to broadcast in Japanese. In short, at that time, a policy of destroying a culture was being followed. In this case, some of the writers made a kind of escape literature because they could not reflect the colonial truth. Using western tendencies (naturalism, romanticism, realism, modernism, etc.) they mentioned the themes such as class conflict, poverty, humanism and so on. Some of them left their pens and waited for independence in silence. Later, with the outbreak of the Second World War and the defeat of the Japanese, everything came to an end. The colonial Japanese empire has no longer existed. With the renunciation of the Japan on 15th August 1945, the Koreans were finally free. This date is celebrated as National Liberation Day in Korea.

In this study, the developmental process of Novel genre in Korean Literature under Japanese colonialism will be mentioned in general terms. The development of the novel under colonial administration will be examined under three main headings: Colonialism and Efforts for Raising the Awareness of Public being in the first part of the study, Western Effects in Korean Novels and Colonial Years in the second part, Policy of Desctruction the Culture and Independence in the third part.

Keywords: Colonialism, Japan, Western Effect, Korean Novel, Korean Writer, Independence.

